

Situationen var jo den på Skatteudvalgsmødet, at hr. Aage Frandsen kunne have medvirket til at afvise ændringsforslaget, og så kunne Folketingets Skatteudvalg med henvisning til identitetsproblemerne have ladet være med at lade ændringsforslaget indgå i betænkningen.

Er det ikke korrekt, at det faktisk lå i SF's lod allerede på Skatteudvalgsmødet at forhindre ændringsforslaget i at komme til behandling? Så behøver hr. Aage Frandsen ikke at stå her og give det indtryk, at det er Folketingets formand og andre, der skulle have gjort sig gældende. Det var lige præcis SF, der kunne have gjort sig gældende, og SF kunne ved den lejlighed have vist, at SF ikke bare er filialbestyrer i et hjørne af Socialdemokratiet, men at SF har en selvstændig holdning til nogle ting, der foregår.

(Kort bemærkning).

Aage Frandsen (SF):

I Folketingets Skatteudvalg kunne vi jo selvfølgelig godt have indstillet forslaget til ikkevedtagelse; men det ændrer ikke ved, at det ikke kun er i et udvalg, at man tager stilling, det gør man også i Folketingssalen, og det gør man også i den situation, hvor man tager en sag til afstemning. Det vil sige, at der er masser af faser undervejs.

Så vil jeg gerne begrunde, hvorfor jeg er uenig i noget af den argumentation, som ligger i det papir, vi har fået. Man anvender f.eks. argumentationen »på grund af dets ikke ganske uvæsentlige og økonomiske konsekvenser«. Det er for mig principielt fuldstændig ligegyldigt.

Hvis det er et ændringsforslag, der mangler identitet, så er det ligegyldigt, om det vedrører 100.000 mennesker, om det vedrører flere milliarder, eller det kun vedrører få mennesker, og det kun vedrører få tusinde kroner. Det vil sige, at den skærpende omstændighed, som bruges som argument, er jeg uenig i, og derfor kan vi jo ikke bruge det som argument.

Så vil jeg også godt sige til spørgsmålet, om flertallet altid har ret. Nej, flertallet har netop *ikke* altid ret, flertallet har *ikke* altid ret, og det vil sige, at jeg er fuldstændig ligeglad med, hvad flertallet beslutter med hensyn til, om man mener, noget har identitet eller ikke har identitet. Det mener jeg er en forpligtelse, vi alle sammen har, hver enkelt af os som folketingsmedlem, og det er ikke noget med, at flertallet bestemmer, når der er tale om identitet eller ikkeidentitet.

Min bemærkning om, hvad man ellers gør, går udelukkende på, at jeg synes, det er interes-

sant, at nogle vil udvise megen nidkærhed i forsvaret for grundloven, når det drejer sig om denne lov, der vedrører skat, mens jeg har manglet en tilsvarende nidkærhed i nogle andre situationer, og det vender jeg gerne tilbage til.

(Kort bemærkning).

Kim Behnke (FRI):

Hr. Aage Frandsens argumentation mangler logisk konsekvens. Når hr. Aage Frandsen bliver ved med at tale om, at SF er ligeglad med, om der er et flertal eller ej, er det jo netop ikke tilfældet, for hr. Aage Frandsen er jo i den ikke uvæsentlige politiske og parlamentariske situation, at det er SF's stemmer, der afgør, om der er et flertal eller ej.

Derfor burde det fornemme forsvar, som hr. Aage Frandsen holdt i sin ordførertale for grundlovens bestemmelser om identitet osv., udløse, at SF frigør sig fra at være et vedhæng til Socialdemokratiet og i den her sag tør fremstå med selvstændige holdninger, som er velfunderede i den argumentation, som hr. Aage Frandsen lægger for dagen.

Når så hr. Aage Frandsen diskuterer spørgsmålet om, hvorvidt en sag er økonomisk stor eller lille, vil jeg sige, at hvis vi var i en situation, hvor landet standede i våde, og hvor skatteministeren var i den situation, at fra i morgen tidlig klokken et eller andet kunne han ikke længere indkræve moms eller sådan noget, så var vi i en situation, hvor man måtte sige, at så måtte Folketinget, også selv om der var identitetsproblemer, skride til handling. Men det er jo ikke tilfældet i den her sag.

(Kort bemærkning).

Aage Frandsen (SF):

Blot til hr. Kim Behnke: Jeg er nået til den konklusion, ellers ville jeg aldrig nogen sinde have sluttet med at sige, at det er i orden, at der ikke er tale om et problem i forhold til identiteten. Den konklusion er jeg nået frem til.

Hvis jeg var nået frem til en anden konklusion, at der var identitetsproblemer, så var det fuldstændig ligegyldigt, om jeg var enig i forslaget eller ej, ligegyldigt, om jeg var enig med skatteministeren eller ej, så havde jeg fulgt den indstilling, at man selvfølgelig følger grundloven frem for noget som helst andet. Men jeg har ikke her et problem med hensyn til, om det er i overensstemmelse med identiteten.

Og så blot til hr. Kim Behnke, der ligesom også beskylder mig for, at jeg skulle være følg-